

Kócos ördögök
(Sztevanovity Zorán – Sztevanovity Dusán)

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá?!

Egyszer egy lánynak orgonát vittünk,
Mert tetszett a lány nekünk,
De, mert a saját kertjében szedtük,
Csak átadtuk, s futottunk.

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá?!

Nyolc éven át egy suliba jártunk,
Az utat jól ismertük,
Megtörtént mégis, hogy nem találtuk,
S egy moziba tévedtünk.

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá?!

Egyszer ez szürke egeret fogtunk,
A szürke szín hatásos,
Mert minden lány, kinek kezébe adtuk,
Fehér lett, vagy piros.

Kócos kis ördögök voltunk,
Naptól és kosztól sötét volt arcunk,
Nyáron csak mezítláb jártunk,
Barátom, tán még emlékszel rá?!

Kócos kis ördögök voltunk...